

[Krag.]

2 000 Kr. og hele den skattepligtige Indkomst, som ligger over 2 500 Kr. Man skulde jo tro, at dette vilde betyde, at Rentelettelsen kun vilde tilkomme et forholdsvis beskedent Ud-snit af Landbostanden. Men naar man i Bemærkningerne ser, at denne Rentelettelse beregnes til et Par og tyve Millioner, og undersøger, hvilke Beløb der fremkommer, naar man udregner 1,3 pCt. af Landbrugets samlede højt forrentede Gæld, saa viser det sig, at man regner med, at det Antal Landbrugere, hvis Nettoformue ligger over 2 000 Kr., eller som har en Indkomst paa over 2 500 Kr., er et forholdsvis lille Tal. Det tror jeg oprigtig talt, man ogsaa har Ret i, thi at der er sket Indtægtssvigten, er der jo ingen Tvivl om, og at der er sket Kapitalforbrug gennem disse Kriseaar, kan der heller næppe være nogen Tvivl om; saa det vil blive et meget betydeligt Antal Landbrugere, der her bliver Tale om at yde Rentelettelse, det vil blive den allervæsentligste Del af Husmandsstanden og sikkert ogsaa en betydelig Del af Gaardmandsstanden.

Jeg skal ikke komme ind paa de Bemærkninger, der knytter sig til de Reduktionsbestemmelser, som i øvrigt findes, og som skal være gældende fra 1936. Dette Forslag til en Rentelettelse er jo fremkommet fra Saneringsudvalget, om end den højtærede Regering har valgt at give Forslaget en anden Form, end Udvalget havde gjort. Regeringen drister sig ikke til at gaa videre med Rentelettelsen end til de 1,3 pCt. og vil kun sænke Procenten under visse nærmere bestemte Forhold, medens Kommissionen foreslog, at Procenten ogsaa skulde kunne stige, hvis Forrentningsevnen yderligere gik ned. Men dette Forslag er altsaa Resultatet af en Undersøgelse af visse statistiske Data, og en matematisk Beregning, som der naturligvis ikke kan indvindes noget som helst imod, den er rationel og rigtig. Det Spørgsmaal, man har ønsket besvaret, er dette: „Hvilken Rentelettelse er fornøden for gennem Ejendommens Nettoudbytte med Tillæg af Rentenedsættelsen at give Mulighed for en Forrentning af Ejendomsværdien med Tillæg af Besætning og Inventar paa 4 pCt. Dette er naturligvis en Opgave, som man kan stille sig rent teoretisk uden fjerneste Hensyn til det praktiske Livs Forhold, og jeg har rigtignok et Indtryk af, at man i Kommissionen, medens man sad og overvejede dette Spørgsmaal, og i det hele taget, da man stillede sig denne Opgave, har lukket Dørene omhyggeligt og rullet Gardinerne ned og ganske

unddraget sig Udsynet over de Tilstande, som forefindes, og som det var naturligt at beskæftige sig med i denne Forbindelse, og saa har man løst Opgaven og løst den rigtigt, altsaa ud fra den Forudsætning, at de nuværende Indtjeningsmuligheder skal bestaa, og at de hidtidige Byrder fremdeles skal opretholdes. . . .

Formanden: Taletiden er udløbet.

Krag: Jeg maa sige til den højtærede Formand, at jeg er gaaet ud fra, at der, da fem højtærede Ministre har haft Ordet ved Forelæggelsen af denne Sag, ogsaa vilde blive givet Partierne, selv om de kun møder med en enkelt Ordfører hver, Lejlighed til virkelig at gaa ind paa disse Spørgsmaal.

Formanden: Maa jeg over for de Bemærkninger, som den ærede Taler nu fremsatte, gøre opmærksom paa Bestemmelsen i Forretningsordenens § 11, Stk. 4, der siger, at hvis nogen maatte ønske at tale ud over den fastsatte Taletid, maa vedkommende herom forud rette Henvendelse til Tingets Formand. Jeg har ingen Henvendelse modtaget fra det ærede Medlem, og jeg er derfor ganske naturligt gaaet ud fra, at der ikke var noget Ønske om at faa bevilget en længere Taletid end den, der er fastsat i Forretningsordenen. Saaledes som Tingene ligger, maa jeg sige, at jeg ikke anser mig for bemyndiget til at fravige den en Gang fastslaaede Taletid. Jeg maa bede Taleren om at tage Hensyn hertil.

Krag: Jeg maa naturligvis rette mig efter den højtærede Formands Afgørelse, men tillader mig at spørge, da der ikke er angivet noget Tidspunkt for denne Henvendelse, om den da ikke kan fremsættes under Forhandlingene.

Formanden: Maa jeg gøre opmærksom paa Ordlyden af Forretningsordenens § 11, Stk. 4, sidste Sætning. Det drejer sig om forlænget Taletid, og Sætningen lyder saaledes: „Henvendelse til Formanden herom maa ske inden Forhandlingernes Begyndelse.“ Det er ganske tydeligt; der er ikke noget at tage fejl af.

Krag: Jeg beklager, jeg ikke har været opmærksom paa dette. Jeg afskæres altsaa fra i det hele taget at fremsætte mit Partis Betragtninger angaaende det principielle i dette Lovforslag, og det maa jeg af flere Grunde meget beklage.

Christmas Møller: Jeg maa maaske have Lov til at begynde med at sige, hvad